



Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

HANNOVERINVIHIKOIRA (HANNOVERSCHER SCHWEISSHUND) Alkuperämaa: Saksa



M. DAVIDSON

Ryhmä: 6

FCI:n numero: 213
Hyväksytty: FCI 9.6.1999
SKL-FKK 25.3.2001

1/4

HANNOVERINVIHIKOIRA

2/4

KÄYTTÖTARKOITUS: Jäljestykseen käytettävä koira.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Hannoverinvihikoirat polveutuvat lähes muuttumattomina varhaiskeskiaikaisesta ns. kytkestystä jälkikoirasta. Ajavien koirien ryhmästä jälkikoira saavutti jo germaanisten kansojen heimo-oikeuksien aikaan (noin vuonna 500 e.Kr.) merkittävän aseman. Tuliaseiden myötä suurriistan metsästystavat muuttuivat, ja koira tarvittiin etsimään haavoittunutta riistaa. Kytkestyllä jälkikoiralla oli tähän parhaat edellytykset kuten myös siitä kehittyneellä jäljestysvihikoiralla. Erityisesti ”Hannoversche Jägerhof” Hannoverin kuningaskunnassa kehitti tätä koirarotua ja säilytti luotettavat käyttöominaisuudet. Vuodesta 1894 lähtien kasvatustyön hoiti ”Verein Hirschmann e.V.”, joka myös vakiinnutti rodun nimen hannoverinvihikoiraksi. Sen jälkeen rotua on jalostettu ankaralla käyttöominaisuuksiin perustavalla valinnalla ja sen yksilöitä käytetään ainoastaan suuriista-alueilla sorkkaeläinten jäljestykseen erikoistuneina.

YLEISVAIKUTELMA: Toimintakykyinen hannoverinvihikoira on keskikokoinen, voimakas ja mittasuhteiltaan tasapainoinen. Hyväasentoisten ja voimakaslihaksisten etu- ja takaraajojen ansiosta koira kykenee kestävään työskentelyyn. Korkeat raajat, erityisesti pitkät eturaajat, ovat epätyypilliset ja vaikeuttavat jälkitarkkaa työskentelyä. Leveä ja syvä rintakehä antaa runsaasti tilaa keuhkoille sekä mahdollistaa pitkän ja rasittavan metsästyksen. Hieman ryppyinen otsa ja kirkkaat, tummat silmät antavat hannoverinvihikoiralle sille tyypillisen, totisen ilmeen. Myös punainen pohjaväri on rodulle tyypillinen. Se voi vaihdella vaalean kellertävänpunaisesta tummaan juovikkaaseen, lähes mustalta vaikuttavaan sävyyn.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Rungon pituuden suhde säkäkorkeuteen on 1,4 : 1. Rintakehän syvyyden suhde säkäkorkeuteen on 0,5 : 1. Kuonon pituuden suhde pään koko pituuteen on 0,5 : 1.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Rauhallinen, varmaluonteinen ja yhteistyökykyinen sekä valikoiva, jopa kriittinen vieraita kohtaan. Hyvä keskittymiskyky metsästyksessä liittävissä jäljestystyössä sekä voimakas yhteenkuuluvuus ohjataan metsästäjään.

PÄÄ: Otsanahka on hieman ryppyinen.

KALLO-OSA: Leveä, hieman kaareva ja takaosaa kohti levenevä. Niskakyyhmy on vain hieman erottuva. Kulmakaaret ovat sivulta katsottuna selvästi erottuvat.

OTSAPENGER: Erittäin selväpiirteinen, uroksilla voimakkaampi kuin nartuilla.

KIRSU: Kookas, leveä ja useimmiten musta, harvoin tummanruskea. Sieraimet ovat avoimet.



Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben



HANNOVERINVIHIKOIRA

3/4

KUONO-OSA: Voimakas, syvä, leveä ja käyttötarkoitukseen soveltuva (noin puolet pään koko pituudesta). Kuononselkä on kalloa kohti vähitellen kapeneva ja lähes suora tai hieman kyömy, uroksilla selvemmin kuin nartuilla. Alaleuka on voimakas.

HUULET: Leveästi alaleuan peittävät ja pyöristyneet.

LEUAT / HAMPAAT / PURENTA: Leuat ovat normaalisti kehittyneet, hyvin vahvat ja suorat antaen tarvittavan tilan kaikille 42 hampaalle. Leikkaava tai tasa-purenta.

POSKET: Vahvalihaksiset ja hyvin voimakkaat.

SILMÄT: Eivät ulkonevat eivätkä syvällä sijaitsevat, tummanruskeat. Silmäluomet ovat tiiviit, eivät kierry sisään- eivätkä ulospäin.

KORVAT: Keskipitkät, ylös ja leveästi kiinnittyneet, sileästi ja kiertymättä päänmyötäisinä riippuvat, kärjestään tylpästi pyöristyneet.

KAULA: Pitkä, vahva ja vähitellen rintakehää kohti levenevä. Kaulanahka on täyteläistä ja löysää, se voi olla myös hieman riippuvaa.

RUNKO

YLÄLINJA: Pitkä, usein hieman takakorkea.

SÄKÄ: Normaalisti kohoava; kaulan kiinnityskohta on voimakas.

SELKÄ: Vahva.

LANNE: Leveä, joustava ja hieman kaareva.

LANTIO: Leveä, pitkä, tilava ja hännäntyveä kohti hieman laskeva.

RINTAKEHÄ: Syvä ja tilava, leveyttään syvempi.

ALALINJA JA VATSA: Vatsaviiva on loivasti kohoava.

HÄNTÄ: Ylös kiinnittynyt, pitkä ja vain hieman kaareva, tyvestään vahva ja kärkeä kohti vähitellen kapeneva.

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Eturaajat ovat sivulta katsottuna pystysuorasti rungon alle sijoittuneet ja suorat. Edestä katsottuna suorat, usein seistessä ahdasasentoiset; runkoon nähden sopusuhtaiset.

LAVAT: Tiiviisti rungonmyötäiset, kiinteälihaksiset ja selvästi viistot.

OLKAVARRET: Pitkät.

KYYNÄRPÄÄT: Taakse sijoittuneet ja rungonmyötäiset.

KYYNÄRVARRET: Suorat ja lihaksikkaat.

VÄLIKÄMMENET: Leveät ja lähes pystysuorat.

RANTEET: Hieman joustavat.

KÄPÄLÄT: Voimakkaat ja pyöreät. Varpaat ovat hyvin kaareutuneet ja tiiviisti yhdessä. Päkiät ovat suuret ja kestävät, kynnet vahvat.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Takaraajat ovat takaa katsottuna suorat. Hyvät kulmaukset. Keskikokoisella korkeuttaan pitemmällä koiralla takaraajan mittasuhteet runkoon nähden ovat normaalit.

HANNOVERINVIHIKOIRA

4/4

REIDET: Voimakaslihaksiset.

POLVET: Kulmaus yli 120°.

SÄÄRET: Suorat ja kuivat.

KINTEREET: Leveät ja vahvat.

VÄLIJALAT: Lähes kohtisuorassa maahan nähden.

KÄPÄLÄT: Pyöreähköt; varpaat ovat tiiviisti yhdessä.

LIIKKEET: Kaikissa askellajeissa hallitut, tehokkaat, joustavat ja laukassa maata tavoittavat. Mieluisimmat liikuntamuodot työskennellessä ovat käynti ja laukka.

NAHKA: Paksua ja melko löysää, voimakkaasti poimuista päässä ja joskus kaulan alueella. Rypyyinen otsanahka on tyypillistä.

KARVAPEITE

KARVA: Lyhyttä ja tiheää, laadultaan karheasta karkeaan. Reisien takaosassa karva on hieman pitempää ja jäykempää kuin muualla. Hännässä karva on tiheää ja karkeaa, hännän alapuolella hieman pitempää ja jäykempää.

VÄRI: Saksanhirvenpunainen tai juovikas, maskillinen tai maskiton. Punaisen sävy voi olla vaaleasta tummaan ja juovikkuus vähäisestä voimakkaaseen. Pienet valkoiset rintamerkit hyväksytään.

KOKO JA PAINO

SÄKÄKORKEUS: Urokset 50 – 55 cm ja nartut 48 – 53 cm.

PAINO: Urokset 30 – 40 kg ja nartut 25 – 35 kg.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

Neliömäinen rakenne; hento luusto; ylä- tai alapurenta; ensimmäisten välihampaiden tai muiden hampaiden puutokset; silmäluomien kiertyminen ulos- tai sisään-päin (ektropium, entropium); kiertyvät tai pienet korvat; voimakas takakorkeus; notko- tai köyryselkä; tynnyrimäinen rintakehä; voimakkaasti kiertynyt tai ohut häntä; pystyt tai löysät lavat; voimakas pihtikinttuisuus tai länkisäärisyys; hajavarpaiset tai jäniksenkätälät.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET: Yllämainitut viat voimakkaina tai useita yhdessä esiintyvinä.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.